

ת"פ 49198/08/16 - מדינת ישראל נגד פנחס קדוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49198-08-16 מדינת ישראל נ' קדוש
בפני כבוד השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פנחס קדוש

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם זכאי.

הנאשם הואשם בתקיפה הגורמת חבלה ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום :

"הנאשם העמיד את רכבו כך שחסם את התנועה ויצר כאוס במקום". אורן (המתלונן ד.פ.) לא הזדהה כשוטר, ביקש מהנאשם להזיז את רכבו והאחרון החל לקלל את אורן ולצעוק עליו. לאחר מכן נכנס הנאשם לרכבו החל בנסיעה איטית ובאופן פתאומי עצר את רכבו ויצא מהרכב לכיוונו של אורן, הנאשם נצמד אליו כשהוא אוחז בידו במקדחי מתכת.

הנאשם הדף את אורן בחזקה, הצמיד אותו לרכב והחל להלום בו בידיו. אורן נסה להדוף את הנאשם ללא הצלחה והנאשם המשיך לחבוט באורן בראשו, בעין שמאל ובפלג גופו העליון, הפילו ארצה והמשיך לחבוט בראשו על האספלט.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לאורן חבלות בארובת עין שמאל, בחזה, שפשופים בצוואר וסחרחורות. לאחר שהנאשם תקף את אורן וגרם לו חבלות קשות, הנאשם הבין כי האדם אותו תקף הוא שוטר ועזב אותו תוך שאמר "למה לא אמרת לי שהוא שוטר".

לאחר שמיעת הראיות עולה שאין מחלוקת שהנאשם החנה את רכבו באופן שהפריע לתנועה בזמן שהוא נכנס לחנות אלקטרו סליל שם רכש שני מקדחים. באותה עת הגיע למקום המתלונן, רס"ב אורן זריזי, ע"ת 2, כדי לקנות באותה

חנות. אורן לא לבש מדי שוטר ונהג ברכב שלא היו עליו כל סימנים להיותו רכב משטרה. בשל האופן בו חנה הנאשם, אורן נתקע בפקק לפני החנות למשך כ-2 דקות בהן היו צפירות של כלי רכב בעקבות חסימת המעבר. אורן יצא מרכבו כדי לחפש את הנהג החוסם. הנאשם, שלדבריו שהה בחנות למשך כ-3 דקות, שמע את הצפירות והגיע לרכבו כדי לנסוע מהמקום. או אז פגש את אורן שעמד ליד רכבו של הנאשם.

כתב האישום מייחס לנאשם יצירת "כאוס במקום". אולם, מהראיות שבפני עולה שהחנית רכב הנאשם יצר פקק שארך מספר דקות בודדות ועירב כלי רכב בודדים בלבד.

העבירה של הפרעה לתנועה היא עבירה קלה של ברירת משפט ללא נקודות. היה ניתן לצפות שאורן, שהוא שוטר וותיק, יציג תעודת שוטר (תעודת מינוי) בפני הנאשם ויורה לו, בשקט ובנימוס כיאה לשוטר, להזיז את רכבו. אין חולק שאורן, כשפגש את הנאשם ליד רכבו אחרי שהנאשם יצא מהחנות, לא הציג בפני הנאשם תעודת מינוי.

למרות זאת, אורן בעדותו בפני, טען שהוא הזדהה כשוטר בדרכים שונות בפני הנאשם והנאשם היה מודע להיותו שוטר. לעומת זאת, גרסת הנאשם היא שבשום שלב עד לתום האירוע, לא יכול היה להבין שאורן הוא שוטר.

אמנם הנאשם הועמד לדין על עבירה של תקיפת אדם ולא על עבירה של תקיפת שוטר. אולם יש חשיבות לשאלה אם אורן הזדהה כשוטר, אליבא דגרסתו, לגבי מהימנותו של עד התביעה אורן, שהינו עד התביעה המרכזי.

בהקשר זה אציין, שעל אף שאורן העיד במפורש שהוא הזדהה כשוטר, בכתב האישום רשום ש"אורן לא הזדהה כשוטר" דהיינו, עורך כתב האישום לא סמך את ידו על גרסתו של אורן לעניין הזהויות כשוטר.

לטענת אורן, אחרי שהוא ראה את הנאשם מגיע לרכבו, הוא "הכריז" בפניו שהוא שוטר והורה לנאשם להעמיד את רכבו בצד ולהציג לו רישיונות. אורן הוסיף שאחרי שהנאשם הזיז את רכבו ועצר פעם נוספת, הוא הגיע לרכב הנאשם, הציג לו תעודת שוטר ודרש מהנאשם להציג לו רישיונות. גרסה זו חוזרת על עצמה במהלך עדותו (ע' 26 לפרוטוקול שורות 27 - 32, ע' 27 לפרוטוקול שורות 3 - 8, ע' 32 לפרוטוקול שורה 6, ע' 34 לפרוטוקול שורות 20 - 21, 23 - 29 שם אף טען שהגיע עליו עד ואמר לו שהוא ראה שאורן הראה לנאשם תעודה (תעודת מינוי ד.פ.)).

ועוד, מעבר לפעולות הזהויות כשוטר להן טען אורן, הוא גם טען בעדותו שיש היכרות בינו לבין הנאשם "במסגרת עבודתו" ולכן הנאשם ידע שהוא שוטר. "הנאשם מוכר לי מעבודתי במשטרה יכול להיות ספק שהוא לא זכר אותי" (ע' 27 לפרוטוקול שורה 14 וראה גם "מכיר אותי מעבר" שורה 28 וכן "הוא (הנאשם ד.פ.) אמר להכיר אותי מעבודתי במשטרה טוב מאוד" ע' 30 לפרוטוקול שורות 29 - 30 וכן, "הכרזתי משטרה, הוא מכיר אותי מעבר לטוב, אני איש מודיעין הוא מכיר אותי מדי טוב אבל בכל זאת הכרזתי משטרה (ע' 34 לפרוטוקול שורות 20 - 21). למותר לציין שאורן, בטענתו שהנאשם מכיר אותו "במסגרת עבודתו" גם מנסה להכתיים את הנאשם כאדם החי אורח חיים עברייני).

מנגד, הנאשם טען שהוא לא ידע שאורן שוטר ואורן לא הזדהה כשוטר עד תום האירוע. אדרבא, לטענת הנאשם, הוא היה בטוח מהתנהגותו של אורן שמדובר בעבריין שבא לתקוף אותו. הנאשם גם אמר שהוא לא מכיר את אורן ולא ראה אותו אי פעם לפני האירוע.

כפי שציינתי, אילו ביקש אורן להזדהות כשוטר, הדבר הפשוט והיחיד שנדרש היה לעשות הוא להוציא את תעודת המינוי (תעודת שוטר) ולהציגה בפני הנאשם. אולם, אף אליבא דגרסתו, אורן לא הציג תעודת מינוי כשפגש את הנאשם.

באירוניה מסוימת אציין, שהראיה הטובה ביותר לכך שאורן לא הזדהה בפני הנאשם כשוטר עד תום האירוע, סופקה על ידי אורן עצמו. בתום האירוע, אורן הוציא את הטלפון הנייד שלו וצילם את הנאשם. בתיעוד זה רואים את הנאשם המום ומבוהל לאחר שהוא פתאום מבין שאורן הוא שוטר. בסרטון (ת/3) הנאשם פונה אל עבר מישהו שלא נראה בצילום (על פי הראיות בפני מדובר במאיר אוחיון, ע' 29 לפרוטוקול שורות 11 - 12) "אתה רואה אותו שוטר ואתה לא אומר לי? האדם: איך אני אצעק, מה אני אצעק לך." (ראה גם עובדות כתב האישום).

די בסרטון, המהווה תגובה ספונטנית של הנאשם בתום האירוע, כדי להבין שהנאשם לא ידע עד לאותם רגעים שאורן הוא שוטר.

למותר לציין שאילו אורן היה מכריז בפני הנאשם שהוא שוטר, כשביקש מהנאשם להעמיד את רכבו בצד ולהציג לו רישיונות, והיה מציג לנאשם תעודת מינוי, או-אז הנאשם כן היה יודע שאורן שוטר. המסקנה המתבקשת היא שגרסתו של אורן שהוא הזדהה בפני הנאשם כשוטר לפני תום האירוע אינה מהימנה.

כך גם אין ממש בטענתו של אורן שהנאשם ידע שהוא שוטר מהיכרות קודמת. אם אכן אורן הכיר את הנאשם "במסגרת עבודתו", כטענתו, סביר להניח שאורן ידע את שמו של הנאשם. אולם מהסרטון עולה שאורן, המבקש מהנאשם להציג לו תעודת זהות, אינו יודע לפנות לנאשם בשמו, לא בשם פרטי ולא בשם משפחה.

למרות הכול, אורן ניסה בעדותו ליישב את העובדה שהנאשם לא ידע שהוא שוטר עם גרסתו לפיה הוא הזדהה כשוטר בפני הנאשם והנאשם אף הכיר אותו כשוטר.

לטענתו, יש בינו לנאשם היכרות מוקדמת, והוא רק "לא זכר" (ראה לעיל). לטענתו, הוא כן הזדהה כשוטר בדרכים שציין אולם אולי הנאשם לא שמע אותו מפני שהיה "בסוג של סערה" (ע' 53 לפרוטוקול שורות 23 - 24) וכן "אני חושב שהוא (הנאשם ד.פ.) לא הבין שאני שוטר וזאת למרות שאמרתי לו לעמוד בצד וביקשתי רישיונות (ע' 46 לפרוטוקול שורות 3 - 4). אורן אף טען בבית המשפט "שאולי (הנאשם ד.פ.) היה בהשפעה של חומר כלשהו" (ע' 34 לפרוטוקול שורות 21 - 22). כפי שציינתי, גרסתו של אורן שהוא הזדהה כשוטר בפני הנאשם ושהנאשם הכיר אותו בתפקידו כשוטר, אינה מהימנה ולא מצאתי ממש בהסבריו של אורן בעניין הזהיו והיכרות.

ועוד, אורן נשאל אם הנאשם ידע שהוא שוטר והוא מעלה את האפשרות שהנאשם חשב שמדובר בסכסוך בין עבריינים. "ש. אין מחלוקת שבשלב הראשון הוא ידע שאני שוטר? ת. נכון, או שהוא עדיין להוט והוא חושב שזה סכסוך בין עבריינים כי ככה היה נראה בהמשך והוא רצה לבוא בחשבון באותו אדם, אם הוא הבין שאני שוטר למה הוא צעק על האדם השני למה לא אמרת לי שהוא שוטר? (ע' 32 לפרוטוקול שורה 31 - ע' 33 לפרוטוקול שורה 1, וראה גם שם שורה 4).

נשאלת השאלה בעקבות עדות זו של אורן, מה היה בהתנהגותו של אורן, שגם הוא סבור שהנאשם יכול להסיק שמדובר לא באירוע עם שוטר אלא באירוע של סכסוך עברייני?

הסבר לאי ההזדהות של אורן כשוטר בפני הנאשם, יש בעדויות שבפני, כולל בעדויותיו של אורן עצמו.

אורן העיד שהוא לא היה מעוניין לטפל בעבירת התעבורה "הייתי יכול נקרא לזה לנסות לשמור על איפוק הרי בגדול לא שאני מזלזל בעבירות תנועה, אני לא מתעסק עם זה, לא הייתי מעוניין להתעסק עם זה אבל זה התגלגל" (ע' 27 לפרוטוקול שורות 21 - 22 וכן ראה ע' 32 לפרוטוקול שורה 23, 26, ע' 33 לפרוטוקול שורה 16, 18).

מדברי אורן עולה שהוא לא רצה לטפל בעבירת תנועה, על כן נראה שהיה לאורן אינטרס שלא להזדהות כשוטר, דבר שהיה עלול לגרום אותו לטיפול בעבירת התנועה. עדות זאת גם מחזקת את המסקנה שאורן לא הזדהה בפני הנאשם כשוטר וגם מסבירה מדוע לא הזדהה כשוטר.

חיזוק נוסף לכך שאורן לא הזדהה כשוטר וגם הסבר לכך שאורן לא הזדהה כשוטר, יש בעדויות לפיהן אורן פנה לנאשם בצעקות אשר התדרדרו לקללות הדדיות בין הנאשם לבין אורן.

בסרטון ת/3, שצולם על ידי אורן ממש בתום האירוע, הנאשם מתייחס לקללות של אורן כלפיו:

"אורן: אני מזמין לך משטרה

הנאשם (בהתרגשות) לאורן: אתה לכלכת את הפה שלך

אורן לנאשם: אתה תמשיך את הדרמה, אתה תביא לי תעודת זהות

הנאשם לאורן: לא, אתה לכלכת את הפה שלך יש לי פה מאה עדים

אורן לנאשם: נכון, תן לי תעודת זהות"

דהיינו, על פי גרסתו הראשונית והספונטנית של הנאשם, עוד בזירת האירוע, הנאשם אומר לאורן שהוא קילל אותו ואף פונה לאנשים בסביבתו כעדים לטענתו. יצוין, שאורן אינו מכחיש את דברי הנאשם בפניו שהוא קילל את הנאשם ואף משיב לו "נכון".

בנוסף לסרטון, אורן מאשר בעדותו את הדברים הספונטניים שנאמרו לו על ידי הנאשם בזירת האירוע. לדברי אורן, אחרי האירוע בעת שהמתינו להגעת הניידת, הנאשם אמר לו "באופן לא פרופורציונאלי הוא (הנאשם ד.פ.) אתה הרבצת לי אתה קללת אותי וזה לא טבעי" (ע' 27 לפרוטוקול שורה 33 - ע' 28 לפרוטוקול שורה 1). אמנם אורן טוען שתגובת הנאשם הייתה בלתי סבירה ומוגזמת, אך יש בעדותו את תגובתו הספונטנית של הנאשם בזירת האירוע בה

הנאשם אומר שאורן גם קילל אותו וגם היכה אותו.

הנאשם באמרתו הראשונה (ת/1) התייחס לקללות של אורן. לדבריו אורן פנה אליו בקללות "מאוד חזקות" (שם, שורה 9) והנאשם קילל בחזרה. אורן אמר לו "תעמוד בצד אני אזיין אותך" (שם, שורה 10). לדברי העד אורן קילל אותו בקללות "שיאנוס את אשתי ואת הבת שלי שיזיין אותי וישחט אותי כאילו הוא עבריין" (שם, שורות 16 - 17). הנאשם נשאל למה חשב שאורן עומד לתקוף אותו והשיב "הוא יצא עם קללות, אני אזיין את אשתך אני אאנוס את אשתך, ארצה שתרושום את זה, אני אאנוס את אשתך ואני אזיין אותך. אתה לא יודע מי, אני הייתי בטוח שהוא עבריין" (שם שורות 25 - 26).

הנאשם חזר על גרסתו במשטרה גם בבית משפט. לדבריו, אורן עמד ליד רכבו, אדם שהוא אינו מכיר ושהוא ראה בפעם הראשונה בחייו. אורן התחיל לקלל את הנאשם "מה אתה עושה צא", "יא חתיכת מניאק בן זונה אזיין אותך איך אתה חוסם מי אתה חושב את עצמך" (ע' 71 לפרוטוקול שורות 15 - 16). אורן המשיך לקלל והנאשם התחיל לקלל את אורן בחזרה "מטומטם, חולה נפש תן לי ללכת" (שם שורות 19 - 20). לדברי העד, בין יתר הקללות שאורן קילל אותו אמר "אני אאנוס את אשתך ואת הבת שלך" (שם שורה 28).

דהיינו, לטענת הנאשם, אורן מיד התחיל לפנות אליו בכעס ובקללות והנאשם התחיל לקלל אותו בחזרה. לדברי הנאשם, אורן אף התייחס לאשתו של הנאשם.

ע"ת 3, מר אלי מימון, גם העיד שאורן קילל את הנאשם.

אורן "פשוט איים וקילל זה מה שאני שמעתי ואז פניי (הנאשם ד.פ.) נכנס לאוטו שלו נסע, הוא (אורן ד.פ.) המשיך לקלל ולרדוף אחריו ברגל ואני הלכתי לראות" (ע' 55 לפרוטוקול שורות 26 - 27).

"הוא (אורן ד.פ.) רדף אחריו שפיני באוטו פתח לו את הדלת אמר לו אני אזיין את אשתך אאנוס את אשתך, השוטר צעק את זה לפיני. הוא כאילו בא לתקוף, (שם, 31 - 32).

(אורן ד.פ.) "אמר לו (לנאשם ד.פ.) אני אזיין אותך אתה מניאק" (ע' 56 לפרוטוקול שורות 16 - 17)

(אורן ד.פ.) "לא הפסיק לקלל יא מניאק אני אזיין אותך לא הפסיק לקלל". (ע' 57 לפרוטוקול שורה 18).

"הייתי לידם ואז (אורן ד.פ.) פתח את הדלת ואמר לו (לנאשם ד.פ.) אני אאנוס את אשתך אזיין את אשתך והיה בלאגן" (שם שורות 29 - 30).

אורן מייחס את הקללות לנאשם, אך מודה שהוא החל לצעוק על הנאשם מיד כשראה אותו.

על פי עדותו, "מתוך החנות הגיע הנאשם ומפה מתחילים דין ודברים אני אומר לו מה אתה עושה צועק כי לפני כן חיפשתי את הבעלים" (ע' 27 לפרוטוקול שורות 27 - 28).

אורן גם מאשר שהוא התייחס לאשתו של הנאשם בדרך לא ראויה.

"הוא (הנאשם ד.פ.) אומר לי אני ממחר לאשתי ואני גם עונה לו בצורה לא ממלכתית אומר לו לא מעניין אותי אשתך" (ע' 27 שורות 6 - 7, וכן שורה 26).

דברי עד התביעה אורן מהווים חיזוק לגרסת הנאשם. פנייתו של אורן לנאשם בכעס ובצעקות, מתיישבת עם הטענה שאורן לא הזדהה כשוטר. התדרדרות השיח בין הנאשם לבין אורן עד כדי התייחסות אורן לאשתו של הנאשם, מתיישבת עם גרסת הנאשם שהיו קללות הדדיות ושארן קילל את אשתו. מצב זה גם מתיישב עם עדותו של אורן עצמו, המעלה את הסברה שהנאשם סבר שמדובר בסכסוך בין עבריינים (ראה לעיל).

סיכום ביניים: הנאשם החנה את רכבו באופן שהפריע לתנועה לכ-2-3 דקות כשהפרעה היתה לכ-3-4 כלי רכב, בהם רכבו של אורן. הנאשם ששמע את צפירות כלי הרכב ושסיים את רכישת שני המקדחים, יצא מהחנות והגיע לרכבו כדי לנסוע מהמקום. אורן שהתעכב כ-2 דקות בגלל צורת חניית רכב הנאשם, יצא מרכבו והגיע ליד רכב הנאשם שם פגש את הנאשם. אורן לא הזדהה כשוטר אלא החל לצעוק על הנאשם בגלל הדרך בא החנה את רכבו ואורן והנאשם החלו לקלל אחד את השני בקללות הדדיות.

גם על פי גרסתו של אורן וגם על פי גרסתו של הנאשם, הנאשם נכנס לרכבו, נסע מרחק של כ-15 מטר ונעצר פעם נוספת. אחרי שאורן אמר דברים בהקשר לאשתו של הנאשם, התרחש אירוע התקיפה נשוא כתב האישום.

הנאשם החל בנסיעה אך לדבריו נאלץ לעצור פעם נוספת מפאת רכב שעצר לפניו. גם אליבא דגרסתו של אורן, המקום בו הנאשם עצר בפעם השנייה לא גרם לחסימה מוחלטת של התנועה. לדברי אורן בעדותו "אולי אפשר לעקוף" (את רכב הנאשם ד.פ. - ע' 27 לפרוטוקול שורות 4 - 5). בהמשך הוא אמר "עצירה המהווה כמעין חסימה אבל נהג שיש לו כישורי נהיגה יכול (לעבור ד.פ.)" [ע' 35 לפרוטוקול שורות 1 - 2]. בניגוד לאמור בעובדות כתב האישום, אין בעדויות שבפני, גם על פי גרסתו של אורן, טענה שהנאשם עצר את רכבו "בפתאומיות" כדי לצאת ולתקוף את אורן. אדרבא, אין חולק שאורן הוא אשר הגיע אל רכבו של הנאשם לאחר שהנאשם עצר בפעם השנייה (ראה ע' 34 לפרוטוקול שורות 27, 29).

גרסתו של אורן היא שהנאשם, אחרי התייחסות אורן לאשתו של הנאשם, תקף אותו "אז ללא כל אזהרה הוא יצא עם שני שיפודים מהרכב החל להלום בי בחזקה השטח עלי דפק לי את הראש באספלט היה לי איבוד הכרה לשנייה איכשהו

התעשתי" (ע' 27 לפרוטוקול שורות 7-8).

לעומת זאת, הנאשם טוען שהוא זה אשר הותקף על ידי הנאשם והוא רק התגונן. תגובתו בדו"ח המעצר (נ/4) "אני כן תקפתי אותו, אבל הוא הראשון שהרביץ לי".

"השיפודים"

אין חולק שהנאשם רכש שני מקדחים בחנות אלקטרו סליל. על פי כתב האישום הנאשם יצא מרכבו והגיע אל עבר אורן כדי לתקוף אותו כשהוא אוחז בידו במקדחי מתכת.

מדו"ח פעולה (נ/3), שנערך כמה שעות אחרי האירוע, עולה שרס"ל שושני הגיע לרכב הנאשם. "זיהיתי בתוך הרכב שלושה מקדחים שניים סגורים עם וו כחול ואחד נוסף קטן יותר פתוח, יצרתי קשר עם רל"ח יוסי אהרון והנ"ל הנחה אותי לתפוס את כלי התקיפה שנתפסו וסומנו מוצג 1".

אקדים ואומר שהמקדחים לא הוצגו כראיה בפני בית המשפט, כן לא הוצג תצלום של המקדחים.

כמו כן אציין, שהמקדחים סגורים עם וו כחול, דהיינו לא נעשתה בהם כל פעולה נוספת המעידה על הכנתם לשימוש לשם תקיפה. אין מידע או אינדיקציה לסימנים על המקדחים, כמו סימני דם, שיש בהם כדי להעיד שהם שימשו לתקיפתו של אורן. אדרבא, על פי העדויות, הנאשם נכנס לרכבו אחרי קנייתם והניח את המקדחים במושב הקדמי מימין. לכל הפחות, ניתן ללמוד מכך שהנאשם לא ניסה להסתיר או להעלים את המקדחים.

הנאשם באמרתו (ת/1) אינו יכול לומר בוודאות אם החזיק את המקדחים בידו כשיצא מהרכב, אך אמר שבוודאות שלא השתמש בהם כדי לתקוף את אורן.

לשאלת החוקר אם היה לו משהו ביד שיצא מרכבו השיב "לא. היה לי מקדח, מקדחים ביד שקניתי לעבודה אבל לא הכאתי בהם ולא עשיתי כלום זרקתי אותם באוטו. ש. מתי זרקת אותם באוטו? שיצאתי מאלקטרו סליל זרקתי על הספסל לידי. החזקתי אותם ביד זה נכון אבל הוא לא קיבל מכה מהם. ש. האם שיצאת והתגוששת אתו ביציאה מהחניה היה לך משהו ביד? ת. יכול שהיה לי את המקדחים ביד ואני פשוט לא זוכר, אבל אני לא זוכר בדיוק. אבל לא נתתי לו מכה איתם, זה מקדח קטן 10 מ"מ" (ת/1 שורות 38-45).

בעדותו בבית משפט אמר הנאשם שהוא יכול לומר היום שהוא לא הוציא את המקדחים מרכבו ושהוא לא פגע באורן עם המקדחים.

לשאלת התובעת "ש. תאשר שהמקדחים שקנית לקחת ויצאת איתם מהרכב" השיב הנאשם "שקר. זה היה באוטו. לא

הוצאתי את זה איתי. יכול להיות שטענתי שלקחתי אותם ביד, בעדות שלי. אני בוודאות באמת זוכר, טענתי בעדות שהחזקתי אותם ביד, אבל כשהיינו בזה, המקדחים היו בתוך האוטו על הכיסא. בוודאות אני אומר" (ע' 78 לפרוטוקול שורות 14 - 17).

ובהמשך התובעת מצטטת מאמרת הנאשם בה אינו שולל שהחזיק את המקדחים ביד אם כי לטענתו לא היכה את אורן איתם. הנאשם השיב "נכון. יכול להיות שאמרתי את זה. אולי לא זכרתי אז. כשאתה בסערת רגשות עובר חוויה כזו כל כך קשה אתה לא יכול להתייחס לכל דבר בורחים לך דברים מהראש. מקדח זה ברזל אם יש לו סימן אחד מברזל בבדיקות הרפואיות בית המשפט יידע אם נתתי לו" (ע' 79 לפרוטוקול שורות 1 - 4) ובהמשך "שום סימן, בדוק שלא קיבל מכה (מהמקדחים ד.פ.) כי לא נתתי לו מכה עם זה, הוא בא תקף אותי" (שם שורה 5).

אורן הגיע לבדיקה רפואית בטר"מ כ-8 שעות אחרי האירוע (ת/5). אין כל אזכור במסמך הרפואי לפיו אורן טען שקיבל מכות ממקדח או שנגרמו לו פציעות ממקדח. לעומת זאת, בבדיקה הרפואית בקופת חולים כעבור יומיים ציין אורן שהוא הוכה על ידי מוט ברזל ("was hit with a metal bar").

אם אורן הבחין בנאשם מחזיק בידו או בידיו במקדחים, מדוע לא הזכיר את העניין בבדיקה בטר"מ? ועוד, בעדותו בבית המשפט אורן נתן שמות שונים למקדחים, "שיפודים", "לומים", "שתי מוטות" באורך 20 ס"מ.

לגבי המקדחים המוזכרים בכתב האישום, העיד אורן "השיפודים שאני מתכוון כי לא ידעתי לזהות אחר כך הבנתי שזה מקדחים בתחילה לא הבנתי" (ע' 27 לפרוטוקול שורות 18 - 19). "הם היו ברשותו בצד ימין שלו ברכב" (שם שורה 20). "הוא יצא הלאם בי בפלג גוף עליון עם השיפודים האלה" (שם שורות 22 - 23). "אני לא צפיתי שהאדם יצא עם שני לומים ואקבל אותם בראש וכל החיים שלי יהיו עם נכות" (ע' 34 לפרוטוקול שורות 16 - 17). "הוא (הנאשם ד.פ.) עדיין יושב (ברכב ד.פ.). הוא לא איתי מקלל, פתאום מתפרץ לוקח את שתי השיפודים יוצא אלי" (ע' 35 לפרוטוקול שורה 33). העד אומר שהנאשם תקף אותו עם "שתי מוטות (מסמן 20 ס"מ עם הידיים) לא יודע אם שיפודים או מקדחים, זה לפני המון זמן אני חושב די ארוכים" (ע' 50 לפרוטוקול שורות 8 - 9). לדברי העד הם נתפסו (שם שורה 11), הנאשם תקף אותו איתם (שם שורה 14) והוא אינו יודע למה לא בדקו די אן איי או דם (שם שורה 14). אורן נשאל וענה: "ש. איפה פגעו בך המקדחים? ת. לא יודע אם בדיוק בפנים או פלג גוף עליון, אני לא יודע אם החבלה בעין מבוקס, זה אירוע שקרה מהר, אני רוצה לדייק" (ע' 50 לפרוטוקול שורות 24 - 25).

אין בפני בית המשפט ראיה של ממש שהנאשם החזיק במקדחים ופגע באורן עם המקדחים.

לכאורה, המקדחים נמצאו במקום שהנאשם אמר שהוא הניח אותם, במצב שהנאשם רכש אותם, סגורים עם וו כחול.

המקדחים לא הוצגו בפני בית המשפט, גם לא תצלום של המקדחים.

אין כל ראייה פורנזית, כמו דם או די אן אי, הקושרת את המקדחים לפגיעה באורן.

אורן גם לא ציין שהוא נפגע ממקדחים בבדיקה הרפואית ביום האירוע.

כמו כן, אורן אינו מסוגל לומר איפה בדיוק נפצע מהמקדחים.

אורן השתמש בביטויים שונים על מנת לתאר את החפץ שהנאשם כביכול החזיק בידו. אם הנאשם החזיק בשני מקדחים באורך 20 ס"מ, למשל, לא ניתן להבין מדוע התקשה אורן לזהות את החפצים כמקדחים.

לא ברור לי אם אורן טוען שהנאשם החזיק את המקדחים ביד אחת או בשתי ידיים. אם בשתי ידיים, עולה שאלה כמו איך למשל הנאשם תפס במקביל את חולצתו של הנאשם?

כן לא ניתן להבין, אם הנאשם החזיק במקדחים, מדוע העדים האחרים לא מציינים שהנאשם החזיק מקדחים בידו.

כמו כן, אם הנאשם השתמש במקדחים ככלי תקיפה, מדוע לא ניסה להסתיר או להעלים את המקדחים?

לאור האמור, לא שוכנעתי שהנאשם החזיק במקדחים או שתקף את אורן עם מקדחים.

החבלות הגופניות

גם לאורן וגם לנאשם נגרמו חבלות גוף בעקבות האירוע.

הנאשם אינו מכחיש שהיכה את אורן, אלא לטענתו הוא נאלץ להתגונן בפניו לאחר שאורן תפס את צווארו ומשך אותו.

אורן טוען שהנאשם הוא אשר החל לתקוף אותו. לעניין החבלות על גופו של הנאשם הוא אמר "ניסיתי להתגונן אם יש לו חבלות כתוצאה מההתגוננות שלי אני לא אשלול" (ע' 51 לפרוטוקול שורה 12). וכן, "אם יש לו (לנאשם) חבלות אני יודע שהתגוננתי ולא הייתי שק חבטות" (שם שורה 14).

על פי כתב האישום "נגרמו לאורן חבלות בארובת עין שמאל, בחזה, שפשופים בצוואר וסחרחורות".

בתמיכה לאמור בכתב האישום הוגשו תצלומים (ת/4) וכן שתי תעודות רפואיות (ת/5, ת/6).

אורן העיד שנבדק על ידי מד"א עוד בזירת האירוע. המסמך ממד"א לא הוצג כראיה.

אורן לא התפנה לבית החולים אלא המשיך בטיפול באירוע שכלל תפיסת טלפון הנאשם, עריכת דו"ח פעולה ומסירת הודעה. רק בשעה 17:00, כעבור כ-8 שעות, אורן פנה לטר"מ לבדיקת רופא (ת/5) [ראה ע' 50 לפרוטוקול שורות 17, 20 - 23]. אורן אמר לרופא שבמהלך האירוע הוא איבד הכרה לכמה שניות ולאחר מכן הקיא. הוא גם אמר לרופא שקיבל מכות על הראש ומכה בעין שמאל והוא סובל מכאב ראש. על פי התעודה הרפואית שהוצגה, אורן לא אמר לרופא שהוא הוכה באמצעות חפץ אחר (ראה לעיל בעניין המקדחים). הרופא שבדק את אורן ציין שאורן נראה טוב, יש לו המטומא בעין שמאל ובארובת העין. הבדיקה הניירולוגית שבוצעה לו הייתה תקינה ללא חסרים.

בתצלומים אורן לובש חולצה קרועה. רואים המטומא קלה על עפעף עין שמאל ובאזור ארובת העין, סימן על הצוואר וסימן ללא שפשוף או דימום על ראשו.

לאחר יומיים אורן שוב פנה לבדיקה רפואית, הפעם במסגרת קופת חולים (ת/6). מהמסמך עולה שאורן תיאר לרופא את האירוע מלפני יומיים בכך שהוא הותקף על ידי עבריין אשר היכה אותו באגרוף לפניו וגם היכה אותו עם מוט ברזל. הוא חזר על כך שהרגיש שאיבד הכרה לכמה שניות ולאחר מכן הקיא. הוא מסר לרופא שהוא מרגיש טוב למעט כאב מקומי באזור המכה וכאב שרירים כללי, כן ציין שכאב הראש משתפר. בבדיקה לא נמצא קשיון עורף ונמצאו שאריות של נפיחות באזור ארובת העין. הרופא קבע לאורן 11 ימי מחלה ללא מתן תרופה או המשך טיפול.

לא הוצגו בפני מסמכים רפואיים נוספים. כאמור, אורן המשיך לתפקד כרגיל באותו יום אחרי האירוע. לכאורה, החבלות המתוארות בעובדות כתב האישום, בתצלומים ובתעודות הרפואיות, הן חבלות שחולפות בלי לגרום נזק לתווך הארוך.

חרף האמור, בעדותו בבית משפט אורן תיאר שכתוצאה מהאירוע נגרמו לו נזקי גוף חמורים ונכויות לצמיתות, מעל ומעבר למה שעולה מהרשום בתעודות הרפואיות, בכתב האישום או ממה שנראה בתצלומים.

בעדותו אורן תיאר שמאז האירוע הוא סובל מפגיעה וצלצולים באוזן, שיש לו שלוש חוליות שבורות, שנקבעו לו 60 אחוז נכות, שהוא סובל מסחרחורות, שהוא נאלץ לישון עם מכשיר נשימה, שהוא נוטל קלונקס נגד חרדות, שהוא נאלץ לעבור לתפקיד מטה ושהוא מתקשה בעמידה ממושכת (ראה ע' 28 לפרוטוקול שורות 25 - 32).

נבצר מבינתי הקשר הסיבתי בין האירוע והמסמכים הרפואיים שבפני לבין עדותו של אורן לגבי נזקי הגוף שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע. אם אורן הרגיש צלצולים באוזן, מדוע תלונה זו לא מופיעה במסמכים הרפואיים? אם היו לו 3 חוליות שבורות, כיצד המשיך לתפקד כרגיל באותו יום? מדוע לא הצביע לרופאים על כאבי גב? כיצד עבר בדיקה ניורולוגית כולל בדיקת צוואר ועורף תקינה? ועוד, מה הקשר בין הפרעות נשימה בשינה לבין האירוע, כשאין פגיעה באף וצוין שיש כניסת אוויר נקי לחזה? ודוק: בבדיקת רופא אחרי יומיים הוא אמר שהוא מרגיש טוב למעט כאב מקומי בפנים וכאב שרירים כללי ושיש הקלה בכאב ראש.

שוב התעורר בי ספק באשר למהימנותו של העד אורן. יש בתיאור המופרך של אורן לגבי נזק הגוף שנגרם לו מהאירוע אף כדי לחזק את טענת הנאשם, שאורן ניסה לסחוט כסף ממנו ואיים לתבוע אותו בתביעה של 200 אלף ₪.

לגבי חבלות הגוף שנגרמו לנאשם, הוצגו בפני תצלומים (נ/7). ניתן להבחין בסימן על בטן הנאשם, סימני המטומא על הצוואר, הוא מצביע על אזור הפה (העיד שנשברה לו שן) וכן יש תצלומים של גבו של הנאשם וידי, מקומות בהם הוא טוען שנחבל.

באמרתו ת/1 הנאשם טען שאורן תפס אותו בצוואר ומשכו. בתגובה הנאשם תפס את אורן כדי להתגונן ושניהם נפלו לאדמה כשהם מחליפים מכות. לדברי הנאשם הוא נחבל בצוואר, יש לו שריטות בגוף, כואבות לו אצבע ביד ואצבע ברגל והוא קיבל מכה בבטן.

הנאשם תיאר את החבלות שנגרמו לו בעדותו בבית משפט, "נשברה לי שן, עצם התעקמה לי כואב לי הצלעות מהבוקסים" (ע' 72 לפרוטוקול שורה 19).

אקדים ואומר שהסימנים על צווארו של הנאשם, מתיישבים עם טענתו שאורן תפס אותו בצוואר ומשך אותו.

ניהול החקירה על ידי אותה תחנת משטרה בה אורן משרת

הנאשם טען לאורך כל הדרך שהוא זה אשר הותקף על ידי אורן והוא הגיב במכות כדי להתגונן.

כבר בהזדמנות הראשונה הנאשם אמר שניתן להוכיח את גרסתו בפנייה לעדים שהיו במקום ובצפייה בסרטונים ממצלמות האבטחה של החנויות. הוא הציע לעבור בדיקת פולגרף ואף הסכים לממן את הבדיקה, כדי להוכיח שהוא דובר אמת.

למותר לציין, שאדם שסבור שהוא אשם בעבירה לא יעודד את משטרת ישראל לאסוף ראיות ולא יציע מיזמתו לעבור בדיקת פולגרף.

אורן, המתלונן נגד הנאשם, הינו שוטר ותיק בתחנת המשטרה מוריה. הנאשם טוען שאורן החל בתקיפה. מראית הצדק והניהול התקין של החקירה היה מחייב שהחקירה תתנהל שלא על ידי תחנת מוריה אלא על ידי תחנה אחרת, נטולת כל אינטרס בתוצאת החקירה. למרות זאת, לפחות בימים הראשונים, החקירה נוהלה בתחנה מוריה.

בעניין החקירה ואיסוף הראיות ראוי לציין:

א. לא הוצגה בפני כראיה בדיקתו של אורן על ידי מד"א

ב. לא הוצגו בפני המקדחים שנתפסו

ג. לא הוצג בפני כל סרטון למעט הסרטון שאורן צילם בתום האירוע. אין בפני כל מידע

לפיו נעשו מאמצים להשיג ולצפות בסרטוני האבטחה של החנויות באזור האירוע

ד. אין בפני כל מידע לגבי מאמצים שנעשו על מנת לאתר עדים שהיו במקום, מעבר לעדים הבודדים שהעידו.

אסור היה לאורן להיות מעורב בחקירה בדרך כלשהי מעבר להיותו מתלונן. למרות זאת, מהראיות בפני, עולה שאורן נכנס לחדר החקירות בעת שהנאשם נחקר על ידי רס"מ יורי סטטניקוב (ע"ת 1).

בחקירה הנגדית רס"מ סטטניקוב, השוטר מתחנת מוריה שחקר את הנאשם, אמר "כי מתלונן בתיק לא אמור להגיע למגע עם החשוד במהלך חקירה" (ע' 21 לפרוטוקול שורות 18 - 19). לדבריו, היום, בהיותו שוטר יותר ותיק, הוא "היה מסרב לחקור (את הנאשם ד.פ.) כי אותו שוטר עובד בתחנה" (ע' 22 לפרוטוקול שורה 2). וכן, "היום הייתי מסרב לחקור שהקרבת הוא משהו שאני מכיר" (ע' 23 לפרוטוקול שורה 6). וכן, היום אם קרבת עבירה היה נכנס ומשוחח עם חשוד "סביר להניח שהייתי עוצר את החקירה ומידע את הגורמים הרלוונטיים" (שם שורה 8). הוא מסכים שהיה פגם בניהול התיק בתחנת מוריה "אני מסכים שכל התיק הזה מראש אסור ששוטר יטפל בתיק של משהו שהוא מכיר מחשש עתידי לניגוד עניינים" (שם שורות 18 - 19).

על פי הודעתו של העד במח"ש (נ/1), אורן נכנס לחדר החקירות בעת שהנאשם ישב מולו ואמר לנאשם "האירוע מתועד וחבל עכשיו לסבך את הדברים" (שם שורה 6) וכן אמר ש"יכול להיות שפיני (הנאשם ד.פ.) לא שם לב שהוא שוטר כי יכול להיות שהוא [לא(?)] הציג לו תעודה (שם שורות 6 - 7). בבית משפט העד אישר את הודעתו במח"ש לגבי הדברים הקשורים לאורן.

הנאשם טוען שגם מאיר אוחיון נכנס לחדר החקירות. החוקר בהודעתו אמר "היה אזרח שהסתובב במסדרון ובאיזה שלב צעקתי אליו שלא יכנס לחדר וסגרתי את הדלת" (שם שורה 25) וכן "הוא (האזרח ד.פ.) לא נכנס. הוא רצה להיכנס לחדרון חיצוני שמחובר לחדר שבו חקרתי את פיני אבל הוא לא נכנס וצעקתי לו לצאת וקמתי וסגרתי את הדלת" (שם שורות 27 - 28).

למרות האמור בהודעתו, בבית משפט החוקר אמר שהוא אינו שולל את כניסתו של מאיר אוחיון לחדר החקירות בעת שחקר את הנאשם ואף בדעה שלא היה צריך לתעד את כניסתו במהלך החקירה. "ש. לטענת הנאשם במהלך החקירה בחדר החקירות בניגוד למה שאתה אומר נכנס אדם שלקח ממנו את המפתחות וסכום כסף גדול שהיה אצלו כי הוא קבלן והיה באמצע יום עבודה ונתן לאשתו בחדר החקירות מול העיניים שלך וזה לא מתועד. ת. אולי זה נעשה בהסכמתו אם הוא מבקש כי הוא בחקירה להעביר לאשתו כסף אני לא אציין זה, זה לא רלוונטי" (ע' 23 לפרוטוקול שורות 24 - 28).

אין חולק שאורן, המתלונן בתיק, ניצל את מעמדו כשוטר בתחנה ונכנס לחדר החקירות בעת חקירתו של הנאשם. גם לדעת החוקר, התנהגות זאת אינה תקינה. על פי עדות החוקר, אורן ניסה לשכנע את הנאשם להודות בתלונתו של אורן נגדו, בטענה שהאירוע מתועד.

יודגש, הסרטון היחיד שהוצג בפני הוא הסרטון שאורן צילם בטלפון הנייד שלו בסוף האירוע, דהיינו, אורן ידע שבדבריו לנאשם הוא משקר ומטעה את הנאשם.

ועוד, אין חולק שכניסתו של אורן לחדר החקירות בעת שהנאשם נחקר, חייבה רישום של הערת חוקר בתוך ההודעה. אולם, אין הערת חוקר.

מעיון באמרת הנאשם (ת/1) אנו לומדים שאורן אכן נמצא בחדר החקירה כבר בתחילת חקירתו של הנאשם. "ש. מה יש לך לומר על החשד? ת. א' השוטר שהודעה (צ"ל: שהודה ד.פ.) לידך עכשיו שהוא לא אמר שהוא שוטר" (שם שורות 5 - 6). לכן, מדברי הנאשם, אנו לומדים שאורן נכנס לחדר החקירות ומודיע שיכול להיות שהנאשם לא שם לב שהוא שוטר (ראה לעיל).

בסוף אמרתו, הנאשם טען שאורן מעורב בניסיון לסחוט כסף ממנו. חקירת נושא הסחיטה, שהיא בגדר תלונה של אזרח נגד שוטר, הינה בסמכותו הבלעדית של מח"ש. על התחנה היה להעביר את העניין למח"ש ואסור היה לשוטרים בתחנת מוריה לחקור את הנושא.

למרות זאת, הנאשם הובא לחקירה פעם נוספת ונשאל לגבי טענתו שאורן ניסה לסחוט כסף ממנו. "בסופה של חקירה קודמת ציינת שאירע אירוע סחיטה כנגדך הסבר?" (ת/2 שורה 7). יודגש, לא רק שאסור היה לתחנת מוריה לחקור את הנאשם בנושא זה, אלא ככל שהנאשם מסר פרטים, קיים חשש שהמידע הזה עלול היה להגיע לידי אורן. דהיינו, אם הייתה אמת בתלונה, התנהגותה של תחנת מוריה אף עלולה הייתה לשבש את החקירה.

לשאלת החוקר לתת הסבר לאירוע הסחיטה (ראה לעיל) השיב הנאשם "ת. מתברר לי שאדון ירון (צ"ל "אורן" - עוד הוכחה שהנאשם לא הכיר את אורן) השוטר שלא אמר לי שהוא שוטר ולא ידעתי שהוא שוטר והוא הודעה (צ"ל "הודה" ד.פ.) בזה לפניך לידך. הוא הודעה (צ"ל "הודה" ד.פ.) בפניך שאני לא ידעתי שהוא שוטר" (שם שורות 8 - 9).

רק אז, כשהנאשם שוב מתייחס בדבריו לכניסתו של אורן לחקירתו, הפעם בהודעה אשר תועבר למח"ש, החוקר סטטניקוב רשם הערת חוקר: "הע"ח לפני החקירה הראשונה נכנס השוטר ואמר שהוא מאמין שהחשוד לא ידע שהוא שוטר מכיוון שהיה בזעם ויכול להיות שלא ראה את התעודה" [שם שורות 9 - 10]. ויודגש, הערת החוקר אינה מתייחסת לדברי אורן בעניין תיעוד האירוע.

השוטר סטטניקוב לא היה מסוגל לומר לשוטר אורן, שוטר וותיק ממנו, שלא להיכנס לחדר החקירות בעת שהוא חקר את הנאשם. הוא לא היה מסוגל לאסור עליו לשוחח עמו ועם הנאשם בעת החקירה. הוא לא היה מסוגל לרשום הערת

חוקר בת/1 בקשר להתנהגות הפסולה של אורן. הוא רשם הערת חוקר חלקית בלבד, רק בת/2, בעת שהוא חקר את הנאשם בנושא שהוא לא היה צריך לחקור. הערת החוקר החלקית נרשמה רק אחרי שהחוקר למעשה נאלץ לרשום את הערת החוקר, בגלל דברי הנאשם ומפני שידע שההודעה תועבר למח"ש.

סיכומי של דבר, חקירת המקרה על ידי תחנת מוריה נעשתה על רקע של ניגוד עניינים ואי שמירה על כללים הבאים להבטיח את זכויותיו של הנאשם. מצב זה מעורר חשש לגבי אופן ניהול החקירה ותוצאותיה, כשהנאשם טען שהיו ראיות, שיש בהן להוכיח את חפותו.

העדים האחרים לעניין התקיפה

על פי גרסתו של אורן, הנאשם פתאום יצא מרכבו והחל לתקוף אותו. "הוא (הנאשם) אומר לי שאני ממחר לאשתי ואני גם עונה לו בצורה לא ממלכתית אומר לו לא מעניין אותי אשתך, אז ללא כל אזהרה הוא יצא עם שני שיפודים מהרכב החל להלום בי בחוזקה" (ע' 27 לפרוטוקול שורות 6 - 7).

לעומת זאת, הנאשם טוען שאורן החל לתקוף אותו. "הוא (אורן ד.פ.) בא אלי לרכב פתח לי את הדלת קפץ עלי על הצוואר תפס אותי קמתי הדפתי אותו נסיונו להתגושש אני והוא, הוא נתן לי ואני נתתי לו" (ע' 76 לפרוטוקול שורות 7 - 8).

לא היה בעדויות העדים שהעידו בפני כדי להוואיל בהבנת השאלה מי מבין הצדדים התחיל לתקוף.

הוגשה הודעתו של ויקטור קלרש (נ/2). הוא שמע צעקות וקללות ואז דחיפות (שורה 4), דבר התומך בטענת הנאשם שאורן קילל.

יחד עם זאת, העד לא ראה את תחילת המכות (שורה 6).

עד התביעה מר אליהו מימון תיאר שאורן רדף אחרי רכב הנאשם שהוא משמיע קללות. הוא פתח את דלת רכב הנאשם ובא לתקוף את הנאשם.

"השוטר רץ אליו הוא פתח לו את הדלת של הרכב, הנאשם היה ברכב בכלל רצה לנסוע" (ע' 56 לפרוטוקול שורה 1).

וכן:

"החל (אורן ד.פ.) לאיים ובא לתקוף אותו (הנאשם ד.פ.) ואז שניהם התגוששו ביחד. השוטר בא לתקוף את הנאשם. אני אומר שהוא רץ עם קללות לכיוון האוטו מרחק של חמישים מטר, הוא רץ באמוק, פתח את הדלת ואז החלה

התגוששות. אני אומר שהשוטר בא לתקוף את הנאשם בזה שפתח את הדלת" (שם שורות 5 - 7).

יש בעדותו תמיכה מסוימת לעדותו של הנאשם שהוא נאלץ להתגונן בפני השוטר.

ע"ת 4, אור בן חיים, העיד שעמד כ- 50 מטר מהמקום (ע' 59 לפרוטוקול שורה 30,10). על פי עדותו, הנאשם ישב ברכב כשלצדו ישב אדם נוסף (שורה 12). בהמשך עדותו הוא חזר והעיד שהיה עוד אדם עם הנאשם ברכבו והוא בטוח בכך (ע' 60 שורות 22 - 24).

יצוין שעל פי כל העדויות האחרות לא היה אדם נוסף ברכבו של הנאשם.

העד העיד על פרטי לבוש משטרתיים של השוטר אורן (כובע ואזיקים), שוב בניגוד לכל העדויות האחרות (ע' 59 שורות 4 - 8).

העד העיד שהיה ויכוח בין השוטר לנהג (שם) אך בהמשך העיד "שלא שמע שום דבר שנאמר" (שם, שורה 26).

העד העיד שהנאשם תפס את השוטר כשהנאשם היה ברכב (שם שורות 13 - 14) שוב בניגוד לכל העדויות האחרות.

העד העיד שראה שהשוטר קיבל מכה בעין אך בתשובה לשאלות השיב שהוא הניח שהוא קיבל בוקס ו"לא ראיתי פיזית" (ע' 60 לפרוטוקול שורה 18).

העד העיד שהוא לא ראה שאורן והנאשם נפלו לרצפה "אם הם נפלו על הרצפה לא ראיתי" (ע' 61 לפרוטוקול שורה 3). גם אורן וגם הנאשם העידו שנפלו לקרקע.

עדויות של העד סותרת עדויות אחרות על דברים שאינם במחלוקת בין אורן לבין הנאשם. עולה מעדותו שהעד היה רחוק מהמקום ונאלץ לשנות זוויות ראייה.

ע"ת מאיר אוחיון:

העד העיד שראה רק את הוויכוח "לא ראיתי מכות. כשאני הגעתי ראיתי את פני עם הגב אלי, לא רציתי שיפגע שם, תפסתי את פני העמדתי אותו לידי אמרתי לו תירגע זה שוטר, מעבר לזה לא ראיתי" (ע' 66 לפרוטוקול שורות 6 - 8).

אין בעדויות של העדים האחרים כדי לקבוע מי משני הצדדים החל בתקיפה.

סיכומי של דבר:

בפני בית המשפט שתי גרסאות, גרסתו של אורן הטוען שהנאשם החל לתקוף אותו והוא התגונן. ומנגד גרסתו של הנאשם, שאורן החל בתקיפה, באמצעות משיכת הנאשם מהצוואר והוא פעל מתוך התגוננות.

פירטתי באריכות לעיל את התרשמותי באשר לחוסר המהימנות של עדותו של אורן, שהוא העד המרכזי. העד לא העיד אמת בטענתו שהוא הזדהה כשוטר בפני הנאשם או בטענתו שהנאשם מכיר אותו. הוא ניסה להכתיב את הנאשם וגם את חלק מעדי התביעה כ"עבריינים" ללא יסוד. מהראיות עלה שהוא צעק וקילל, באופן שכלל התייחסות לא מתאימה ומגעילה לאשתו של הנאשם. התרשמותי היא שהעד החליט להתנהג לא כשוטר אלא כבריון וכשהמצב התדרדר בעקבות התנהגותו, פתאום נזכר שהוא שוטר.

אורן נתן תיאורים שונים ושמות שונים למקדחים שלטענתו היו באורך של 20 ס"מ. אך למרות אורכם, לטענתו, העיד שלא שם לב אליהם בעת האירוע ולא הזכירם כשהלך לבדיקה הרפואית ביום האירוע. אורן לא נתן כל תיאור כיצד הנאשם החזיק את המקדחים, ביד אחת או שתי ידיים או כיצד אפשר להחזיק במקדחים ויחד עם זאת לתפוס את חולצתו. העד לא הצביע על חבלה ספציפית שנגרמה לו מהמקדחים, הוא לא הסביר כיצד המקדחים חזרו, בתום האירוע, לאותו מקום בו הנאשם הניח אותם לפני תחילת האירוע. כפי שצינתי לעיל, לא שוכנעתי שהנאשם תקף את אורן עם המקדחים.

העד טען בפני לנזק גופני ולנכות כתוצאה מהאירוע, לכאורה ללא כל קשר או הגיון למסמכים הרפואיים, דבר שחזק את התרשמותי לחוסר מהימנותו.

העד ניצל את מעמדו כשוטר ותיק בתחנה מוריה ונכנס לחדר החקירות בו התנהלה חקירתו של הנאשם, באומרו דברי שקר לנאשם, לפיהם יש תיעוד של האירוע, זאת בניסיון להשפיע על החקירה. העד אמר דבר שקר לחוקר, שאולי הנאשם לא שם לב שהזדהה כשוטר, לדעתי, כדי לכסות על כך שהוא לא הזדהה בכלל כשוטר במהלך האירוע. אם העד היה סבור שכניסתו לחקירתו של הנאשם הייתה תקינה, מדוע לא דאג שהחוקר ירשום הערת חוקר בהודעה כנדרש?

ועוד, אין בעדויותיהם של אף אחד מעדי התביעה האחרים כדי להוות תמיכה של ממש לגרסתו של אורן.

ניהול החקירה בתחנת מוריה, כשהמתלונן הוא שוטר בתחנה, הייתה מעשה לא תקין. בהקשר זה, לא

רק שקיים חשש שראיות שיכלו לתמוך בגרסתו של הנאשם לא נאספו ונבדקו, כמו סרטונים ממצלמות אבטחה, גם נעלמו ראיות שהיו אמורות להיות מוצגות בפני, כמו המקדחים שתחנת מוריה תפסו. למרות זאת הם לא הוצגו בפני בבית המשפט. התעורר אצלי החשש, שמא הם לא הוצגו כי ניתן היה להבין שאורן הגזים בתיאוריו לגביהם. בדומה לכך, גם התעודה הרפואית של אורן מבדיקת מד"א לא הוצגה בפני.

מנגד, הנאשם עשה על בית המשפט רושם אמין. הנאשם הוא אשר שאף שמשטרת ישראל תחקור עדים, ביקש שיגיעו לצפות בסרטונים ממצלמות האבטחה וביקש לעבור בדיקת פולגרף (אפילו הציע לממן את הבדיקה), דברים המעידים שהנאשם היה בטוח בגרסתו ובחפותו.

בניגוד לגרסתו של אורן, פעם אחר פעם מצאתי בעדויות האחרות תמיכה לגרסתו של הנאשם. למשל, הנאשם התייחס לצעקות ולקללות של אורן בהן הוא קילל את אשתו ומצאתי תמיכה לטענות אלה. יחד עם זאת, הנאשם, ביושר, לא ניסה להסתיר שהוא גם קילל וגם התגונן, דבר שחזק את מהימנותו.

בעניין גרסתו של הנאשם, בתצלומים רואים סימנים על הצוואר של הנאשם היכולים, לכאורה, לחזק את גרסתו שאורן תפס אותו בצוואר ומשך אותו.

בהתחשב בכל האמור החלטתי לזכות את הנאשם מביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

ניתנה היום, י"א חשוון תשפ"א, 29 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים בהסכמתם. לאחר שבית המשפט הודיע לצדדים על זיכוי הנאשם.